

[Socialministeren]

vendigt for at bevare det høje niveau i vor sociale forsorg på et tidspunkt med knappe økonomiske ressourcer – er det imidlertid også nødvendigt, at viljen til den omstilling, som skal gøre hele vor sociale sektor mere publikumsvenlig, er til stede. Jeg kan sige det meget enkelt: særinteressernes tid er forbi.

Carsten Andersen (SF):

Må jeg forstå ministerens svar sådan, at undervisningsministeren faktisk kunne lukke de sociale højskoler og dermed ophøre med at uddanne socialrådgivere, uden at socialministeren havde nogen indflydelse eller nogen viden om det?

Det lyder næsten, som om ministeren mener, at en bedre publikumsbetjening skal bestå i selvbetjening i socialforvaltningerne. Det kan jeg dårligt forestille mig socialministeren mener.

Men hvordan forestiller socialministeren sig, at man skulle få aktiveret klienterne i socialforvaltningerne, hvis ikke man kommer om på den anden side af skranken, kommer ud dér, hvor klienternes situation egentlig er, og giver dem støtte i den daglige funktion, hvis ikke der er tid til både at få normaliseret forholdene på den ene side af skranken og at få personer til at gå ud på den anden side af skranken? Ligger der det i en bedre publikumsbetjening?

Erik B. Smith (S):

Forestiller ministeren sig, at en omstilling, en styrkelse af det sociale netværk kan ske uden personalemæssige ressourceforøgelser i den pågældende sektor? Jeg har forstået ministeren således, at hvad der sker på det økonomiske og uddannelsesmæssige område er nøje i overensstemmelse med, hvad der sker på det socialpolitiske område.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: hvordan rimer ministerens oplysninger her i spørgetiden med det, ministeren siger i den redegørelse, han har lagt frem i folketinget, og som vi senere i dag skal debattere, hvor ministeren helt klart siger, at han forestiller sig, at der f.eks. til praktiserende læger kan knyttes socialrådgivere og psykologer?

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan sige til hr. Carsten Andersen, at der naturligvis – det sagde jeg også i mit før-

ste svar – er overensstemmelse mellem undervisningsministeren og undertegnede, hvad angår selve uddannelsen.

Bedre publikumsbetjening er ikke lig med selvbetjening. Det er en misforståelse at opfatte det på den måde. Det, det drejer sig om – det bliver også en delvis besvarelse til hr. Erik B. Smith – er i realiteten at prøve at finde nogle nye metoder til at gøre betjeningen i den sociale sektor mere menneskelig og mere publikumsvenlig. Det skal vel at mærke foregå på grundlag af de eksisterende økonomiske ressourcer, og det er her, nytænkningen skal ind i billedet.

Det er jo ingen kunst at ændre på tingene, hvis man kan udvide personalet, men der er ikke plads til at udvide personalet. Forudsætningen for, at vi kan fastholde det sociale serviceniveau, vi har på nuværende tidspunkt, er derfor, at vi gennem nytænkning udnytter det eksisterende personale på en bedre måde, og det gør vi ved at åbne i forhold til eksempelvis det sociale netværk.

Jeg skal ikke gå ind på – det tillader den tid, der er til rådighed i spørgetiden, ikke – de mere brede perspektiver i det her, det kan vi vende tilbage til i en anden debat. Jeg skal bare sige, at der er mange forsøg i gang her, der klart viser, at ved en omstilling kan man udnytte ressourcerne bedre og samtidig gøre betjeningen mere menneskevenlig.

Må jeg sige til hr. Erik B. Smith, at jeg ser ikke, at det har så meget med alkoholredegørelsen, som vi skal diskutere senere, at gøre. Det, vi lægger op til her, er i virkeligheden at prøve, igen inden for de eksisterende ressourcer, at forstærke indsatsen, og det er unægtelig en kunst, uanset om vi ser det specielt i relation til alkoholområdet eller vi ser det i forhold til den sociale sektor som helhed.

Når jeg måske lidt stærkt sagde ved afslutningen af min første besvarelse, at særinteressernes tid er forbi, så er det, fordi det ikke kan nytte at holde bastionerne, de enkeltområder, man repræsenterer. Man må prøve at leve op til den udfordring, der består i inden for de eksisterende ressourcer gennem nytænkning at få tingene til at fungere mindst lige så godt som i dag og i første række til større glæde for borgerne.

Carsten Andersen (SF):